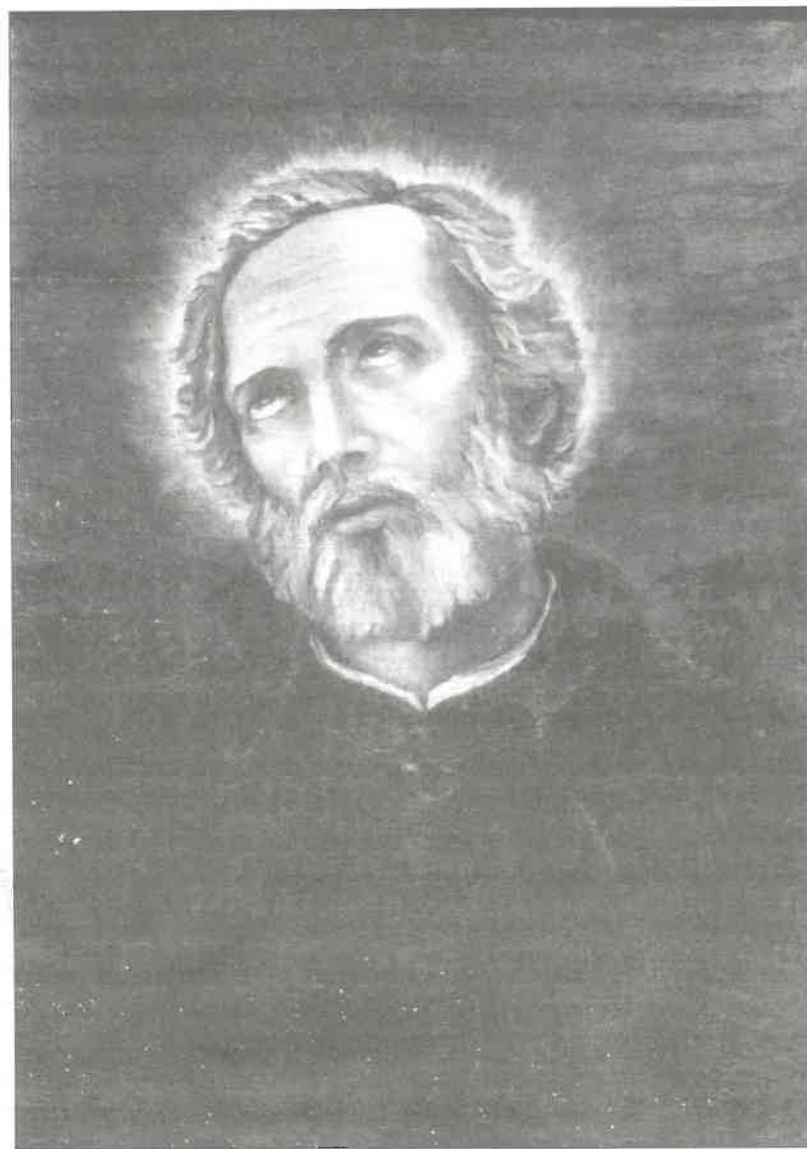

ARCHIWUM
ECHO DĄBROWICY

(35)

**PISMO PARAFII
NARODZENIA NMP W DĄBROWICY
BOŻE NARODZENIE 2004**

„A dzisiaj czemu wśród ludzi
Tyle łez, jęków, katuszy, bo nie ma miejsca
dla Ciebie w niejednej człowieczej duszy”

Moi drodzy Parafianie

Zbliżają się święta Bożego Narodzenia.

Jak co roku myślimy i czynimy wszystko, aby były jak najbardziej uroczyste. Znamy ewangelię o narodzeniu Bożej Dzieciny.

Do betlejemskiej stajni przybyli różni ludzie. Jedni z pobożności, by złożyć Jezusowi pokłon i ofiarować z serca swe skromne dary. Rozumieli, że rodzina wędrowców z dalekiej Galilei potrzebuje pomocy. Drudzy przybyli powodowani ciekawością. Znaki na niebie i opowiadania pasterzy zainteresowały ich. Szukali czegoś niezwykłego, sensacji.

Inni – jak trzej Mędrcy ze Wschodu – przyszli do Jezusa ze specjalnym postaniem. Jako przedstawiciele wszystkich narodów świata przyszli sprawdzić, czy Mesjasz faktycznie się narodził w Betlejem. Ich dary złożone na ręce Świętej Rodziny były związane z misją Jezusa wśród ludzi, a więc także wśród nas.

O narodzeniu Pana Jezusa piszą też apokryfy (są to teksty napisane przez pierwszych chrześcijan, nie zaliczane do Pisma Świętego). Teksty te podają, że przyszedł do betlejemskiej stajni pewien człowiek ani z ciekawości, ani z pobożności, lecz ze zwykłej życzliwości. Widząc trudną sytuację młodej kobiety zaprosił Świętą Rodzinę do siebie ofiarując im swoje mieszkanie.

CZŁOWIEK zaprosił BOGA do swojego domu i zgodził się na wszystkie stąd wynikające konsekwencje w swym codziennym życiu. Nie była to łatwa decyzja, ale była to decyzja przemyślana i dojrzała.

W okresie Bożego Narodzenia trzeba, byśmy i my (ja i ty) postawili sobie pytanie: CZEGO SZUKAMY W BETLEJEMSKIEJ STAJNI?

Czy szukamy wzruszeń emocjonalnych pod wpływem melodyjnych kolęd i nastroju świąt? Czy szukamy ciszy na modlitwę i adorację przed szopką przygotowaną w naszej świątyni? Czy też chcemy wejść do stajni i zaproponować Maryi – CHODŹCIE DO MEGO DOMU. To nie jest łatwa decyzja. Oddać do dyspozycji Boga swoje mieszkanie, swoje serce, swoje myśli i działania. Znaczący to, że muszę zrezygnować z wielu rzeczy, bo przechodzę na służbę Bogu i bliźniemu. Łatwiej uklonić się komuś, ofiarować jakiś prezent, odśpiewać kolędy i zostawić Boga w żłobie. A sa-

memu wrócić do „normalnego życia”, do swego ciepłego „łóżka”, zamknąć drzwi i serce dla tych, którzy szukają u nas pomocy.

Pan Jezus proponuje nam dzisiaj, by zabrać ze sobą Boga do naszego domu na stałe. Na pewno jest to trudna decyzja, wymagająca wielu ofiar. Ta decyzja musi być oparta na wierze i miłości.

PRZYJAĆ BOGA – to rozpocząć nowy etap w codziennym życiu. Zbliżające się rekolekcje adwentowe są dla nas pomocą w podjęciu tej decyzji. Umiejmy z nich skorzystać i przybliżyć się do Jezusa. A może pomyślisz o swojej rodzinie, o sąsiadach?

Wasz proboszcz ks. Zygmunt Lipski

PLAN REKOLEKCJI ADWENTOWYCH

9-12 grudnia 2004 ROK

Czwartek – 9 XII

Godz. 17.00 – Msza święta i nauka ogólna

Godz. 18.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

Piątek – 10 XII

Godz. 8.00 – Msza święta i nauka ogólna

Godz. 10.00 – Msza święta i nauka dla dzieci

Godz. 17.00 – Msza święta i nauka ogólna

Po Mszy nauka stanowa dla rodziców

Godz. 18.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

Sobota – 11 XII

Godz. 8.00 – Msza święta i nauka ogólna

Godz. 10.00 – Msza święta i nauka dla dzieci

Godz. 12.00 – Msza święta i nauka dla chorych

Godz. 17.00 – Msza święta i nauka dla wszystkich

Godz. 18.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

Niedziela 12 XII

Godz. 7.00 – Msza święta i nauka dla starszych

Godz. 10.00 – Msza święta i nauka dla młodzieży

Godz. 11.30 – Msza święta i nauka dla dzieci

Godz. 17.00 – Msza święta i nauka dla wszystkich

SPOWIEDŹ W SOBOTE

od godz. 8.00 do 13.00 i od 16.30 do 18.00

WIZYTA GRUPY PARTNERSKIEJ Z PARAFII ŚW. IDY W MÜNSTER

W dniach 9-12 lipca br. gościła w naszej parafii 8-osobowa grupa z parafii św. Idy w Münster na czele z proboszczem – Robertem Mensinckiem.

Gości powitaliśmy w piątek, w sali parafialnej, kawą i własnoręcznie przygotowanym ciastem. Następnie udali się na nocleg, ponieważ po trudnej drodze, w upale i w szalejącej burzy, która towarzyszyła im od Wrocławia, chcieli porządnie odpocząć.

Sobota była dniem pełnym wrażeń. Od rana zwiedzaliśmy Lublin: Zamek z kaplicą św. Trójcy i galerią malarstwa polskiego. Potem udaliśmy się na spacer po Starym Mieście, odwiedzając po drodze kościół Dominikanów i katedrę. Po krótkim odpoczynku w ogródku kawiarnianym pojechaliśmy zwiedzać obóz koncentracyjny na Majdanku. Na obiad udaliśmy się do Fundacji „Szczęśliwe Dzieciństwo” w Motyczu. Po obiedzie, pysznym deserze i kawie, do której upieczono nam ciasteczka z owocami, wypożyczonymi z Fundacji rowerami wróciliśmy

do Dąbrowicy. Wieczorem wspólne ognisko zgromadziło krąg rodzin związanych z partnerstwem.

W niedzielę modliliśmy się wspólnie podczas uroczystej mszy świętej. Oprawę muzyczną zapewniła schola „Lumines” i dziecięcy zespół „Melodies” z Martyniki. Po mszy udaliśmy się na koncert Zespołu Pieśni i Tańca „Dąbrowica” i zespołu „Melodies”, następnie na wspólny obiad w Domu Spotkania.

Po południu atrakcja dnia: wyjazd rowerami na fermę strusi w kol. Płusowice. Właściciel – p. Krzysztof Miłkuła – opo-

wiedział nam o hodowli, o korzyściach z niej płynących i o samych strusiach. Na pewno niewielu z nas wiedziało, że dorosły struś osiąga wagę nawet 150 kg, jego mięso jest smaczne i podobne do wołowiny, a jajko może osiągnąć wagę od 1,5 do 2 kg. Aby usmażyć jajecznicę, jajko strusie trzeba nawiercać wiertarką, a wydmuchiwać sprężarką, choć można próbować wydmuchać tradycyjnym sposobem, jak zrobił to kolega Marek Bochniak, ale jest to sposób dosyć męczący i czasochłonny. Mieliśmy oczywiście okazję spróbować smacznej jajecznicy usmażonej na boczku.

W poniedziałek w programie pobytu znalazł się wyjazd do Janowa Lubelskiego. W Janowie krótko zwiedzaliśmy Sanktuarium Matki Bożej, następnie wyjazd w kierunku zagubionej w lasach miejscowości Momoty. W Momotach znajduje się wart zobaczenia drewniany kościółek, który przyciąga turystów niezwykle bogatą dekoracją. Co najbardziej interesujące – cały kościół został ozdobiony rzeźbami i malowidłami, wykonanymi własnoręcznie przez, nieżyjącego już, proboszcza tamtejszej parafii, w czasie jego 28-letniego pobytu w Momotach. Po obiedzie udaliśmy się z wizytą do proboszcza parafii św. Jadwigi Królowej w Janowie – ks. Jana Sobczaka. Starsi parafianie na pewno pamiętają, że ks. Sobczak był proboszczem naszej parafii. Przez 15 lat był misjonarzem w Zambii, a obecnie, po wybudowaniu kościoła, osiadł jako proboszcz i dziekan w Janowie Lubelskim. Zostaliśmy przyjęci w sali domu parafialnego i uraczeni opowieściami o parafii, budowie kościoła i pracy misyjnej ks. Jana.

Do Lublina wracaliśmy w strugach ulewnego deszczu, który rozpał się, jak tylko wsiedliśmy do samochodów. Wieczorem, w ostatni wieczór pobytu naszych gości, odprawiona została msza święta w intencji zmarłej niedawno Christy Ebbers – osoby, która była ściśle związana z partnerstwem pomiędzy obydwoma parafiami i zaangażowana w jego rozwój. Po mszy – zebranie grup partnerskich w sali domu parafialnego, w czasie którego próbowaliśmy ustalić i wyznaczyć kierunki, w których nasza współpraca powinna zmierzać.

Goście nasi wyjechali we wtorek 13. lipca wczesnym rankiem. Po drodze zamierzali zatrzymać się jeszcze w Krakowie, gdzie mieli zamówiony nocleg.

Atmosfera podczas wspólnych spotkań był serdeczna i czas pobytu gości minął bardzo szybko. W przyszłym roku do Münster wybierze się grupa młodzieży, aby wziąć udział w Światowych Dniach Młodzieży w Kolonii. Będzie więc okazja spotkać się ze znajomymi z parafii św. Idy. Więc: do przyszłego roku – w sierpniu!

Jolanta Golas

O zlepku żytni! Okruszyno marna!
Jakże tve dzieje ciekawe dla człeka!
Z twoimi losy jak ściśle się splata
I jasny pałac, i chruściana chata!

(L. Kondratowicz, „Kęs chleba”)

Parafialne dożynki okazją do zadumy nad znaczeniem chleba

Cenę chleba znamy wszyscy. Tam gdzie jest chleb, jest życie, gdzie brakuje chleba, jest głód, nędza, ubóstwo i śmierć. Za kromkę chleba człowiek może oddać całe swoje duchowe bogactwo, swoją godność i wolność. Brak chleba, głód jest silniejszy niż przyjaźń czy miłość. Chleb codzienny jest konieczny, aby człowiek mógł żyć, uczyć się, pracować i kochać.

Od czasów starożytnych wszystkie ludy i kultury darzyły chleb niemal religijną czcią i szacunkiem. Nie należało go rzucać na ziemię, krajać nożem, a łamanie się chlebem do dziś pozostaje znakiem braterstwa i przyjaźni. Także w polskiej tradycji i kulturze chleb zajmuje szczególne miejsce. Znajduje to odzwierciedlenie w wielu obyczajach, obrzędach, przysłowiach i literaturze. Chlebem witano dostojnych gości na progu domu i błogosławiono nowożeńcom. Kromkę chleba dawano na pożegnanie jako

znak błogosławieństwa oraz zapowiedź szczęśliwego powrotu. Brak szacunku dla chleba był grzechem. Nie wolno go było wyrzucać, a upuszczoną na ziemię kromkę należało ucałować.

Cześć dla chleba wynikała nie tylko z przeświadczenia o jego świętości, ale i z szacunku dla pracy rąk ludzkich i ziemi, która go rodziła.

Zakończenie żniw, czyli zbioru zboża, z którego wypieka się chleb miało zawsze istotne znaczenie dla każdego gospodarza, dla mieszkańców wsi, a czas dziękczynienia Bogu za dar chleba był świętem obowiązkowym i wyjątkowym.

W naszej parafii dziękowaliśmy Panu Bogu za zebrane plony, tradycyjnie w ostatnią niedzielę sierpnia, czyli 29.

Wieńce żniwne przygotowane przez przedstawicieli poszczególnych miejscowości, po poświęceniu ich, zostały procesjonalnie wniesione do świątyni. W intencji rolników i ich ciężkiej pracy została odprawiona msza święta. Homilię wygłosił ks. Wojciech Szlachetka – kustosz Muzeum Archidiecezjalnego w Lublinie.

Po zakończeniu mszy świętej na placu przed kościołem odbyła się mini akademia.

Dzieci recytowały wiersze, koncertował zespół śpiewaczy Koła

Gospodyń Wiejskich w Dąbrowicy i przygrywała kapela ludowa. Panie częstowały zgromadzonych przygotowanym ciastem.

Święto plonów – święto chleba powinno być przeżywane przez wszystkich, mieszkających na wsi, szczególnie intensywnie. Niestety obserwujemy ostatnio zanik tradycji dożynkowych. Przejawia się to w mniej licznych uczestnictwie we mszy świętej dożynkowej, w niewielkiej liczbie wieńców (w tym roku było ich tylko cztery) i w zdecydowanym braku zainteresowania kontynuowaniem tej tradycji. Parafia nasza staje się coraz bardziej parafią miejską, podmiejską a coraz mniej wiejską. Zaczynają zanikać tradycje wiejskie, rolnicze, zwyczaje tradycyjnie polskie.

A byłoby szkoda, gdyby tak piękna tradycja jak dożynki znikła z kalendarium obchodów świąt parafialnych. Jest to nasza wspólna sprawa, naszej rodziny parafialnej, którą wspólnie tworzymy. Postarajmy się więc w przyszłym roku i w następnych latach uczestniczyć czynnie w parafialnym święcie plonów.

Jolanta Golas

Słuszną i zbawienną rzeczą jest modlić się za zmarłych

ZAPROSZENIE

**W WIGILIĘ BOŻEGO NARODZENIA – 24
GRUDNIA O GODZ. 8.00 modlimy się za
zmarłych, którzy odeszli w roku 2004.**

PO MSZY ŚWIĘTEJ MODLIMY SIĘ PRZY GROBACH ZMARŁYCH:

1. Brodziak Stanisław	12. Stryjecki Marian
2. Tomczyk Adam	13. Kańczugowski Władysław
3. Brodziak Janina Anna	14. Tudruj Marianna
4. Ptasieński Edward	15. Maślany Wiesław Leopold
5. Jeż Roman Grzegorz	16. Zalewski Ryszard
6. Rachańczyk Józef	17. Paluch Józef
7. Ostańska Jadwiga	18. Polański Jerzy
8. Klepka Franciszek	19. Wójcik Adam
9. Wodecka Józefa	20. Mazurek Jan
10. Wrona Henryk	21. Widomska Bronisława
11. Brodziak Józef	

Nasza parafialna pielgrzymka do Wąwolnicy

Od 20 lat parafianie z Dąbrowicy pielgrzymują do Matki Bożej Kębelskiej w Wąwolnicy. Pierwsza pielgrzymka w roku 1985 liczyła 35 osób. Co roku powiększała się liczba pątników. Przewodnikiem od wielu lat jest nasz proboszcz ks. Zygmunt Lipski. W niektórych latach, przewodnikami byli diakoni przebywający na praktykach duszpasterskich w naszej parafii lub klerycy z naszego Seminarium Duchownego w Lublinie.

W naszych pielgrzymkach podstawową grupą jest młodzież kończąca szkołę: podstawową, gimnazjum, liceum i wyższą. Udział młodzieży uzależniony jest od zachęty rodziców. W tym roku udział przedstawiał się następująco: szkoły podstawowe – 3 osoby, gimnazjum – 4, liceum – 6, wyższe – 2, zawodowe – 1 (to młodzież, która w tym roku kończyła szkoły). Cała grupa liczyła 130 osób.

O godz. 7.30 została odprawiona przez księdza proboszcza msza święta w intencji pielgrzymów. W czasie mszy świętej ks. Proboszcz zapowiedział cel pielgrzymki – podziękowanie za otrzymane łaski i prośba o błogosławieństwo w dalszym życiu. Każdy pielgrzym miał też swoje osobiste intencje. Po mszy ks. Proboszcz udzielił uroczystego błogosławieństwa i pokropił święconą wodą. Pielgrzymka wyruszyła o godz. 8.00. Wśród pielgrzymów znajdowała się nasza schola parafialna Lumines. Każdy pielgrzym otrzymał znaczek pielgrzymkowy i śpiewnik. Pielgrzymi byli ubezpieczeni. Służbę porządkową pełnili lektorzy

i starsi ministranci. W pielgrzymce uczestniczyły 4 siostry Franciszkanek Misjonarki, 2 siostry Pasterzanki i kleryk z sąsiedniej parafii Mariusz Olszka. Najstarszy pielgrzym liczył 81 lat, a najmłodsza pątniczka 2,5 roku.

W czasie pierwszego etapu z Dąbrowicy do Tomaszowic odmówiliśmy pacierz poranny i śpiewaliśmy piosenki religijne. Na końcu kolumny pielgrzymkowej ks. Proboszcz spowiadał chętnych.

W czasie II etapu do Miłocina grupa odmówiła I część różańca świętego, a Siostry Pasterzanki opowiedziały o charyzmacie swojego zgromadzenia zakonnego.

III etap – to trasa z Miłocina do Nałęczowa. Na tym etapie kleryk Mariusz opowiedział o cudach, które dokonały się za wstawiennictwem i przyczyną Matki Bożej Kębelskiej i odmówiono Litanię Loretańską do NMP.

IV etap z Nałęczowa do Wąwolnicy był już przygotowaniem do celu naszej pielgrzymki. Tu siostry postulantki ze Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi dały świadectwo swojego powołania i historię zgromadzenia oraz odmówiliśmy Koronkę do Miłosierdzia Bożego.

Nowością w pielgrzymce, w połowie IV etapu, było przeproszenie się pielgrzymów i podziękowania: scholi, służbie porządkowej, sekretariatowi, służbie medycznej. Do Wąwolnicy przybyliśmy o godz. 16.30 ja-

ko druga grupa pielgrzymkowa. Po powitaniu Matki Bożej część pątników udała się na kwatery, aby odpocząć i uczestniczyć w apelu jaśnogórskim, procesji różańcowej oraz mszy świętej w Kęble. Inni uczestniczyli we mszy o godz. 18.00, a jeszcze inni w niedzielę. Tym razem mieliśmy służbę medyczną w pełnym tego słowa znaczeniu, stanowiły ją: siostra lekarz i siostra pielęgniarka. Jak co roku i tym razem również p. Dariusz Miązek z Dąbrowicy przewiózł bagaże pielgrzymów na bazę noclegową w Wąwolnicy, za co wszyscy pielgrzymi byli mu wdzięczni. Na spotkaniu pielgrzymkowym ogłoszono konkurs na reportaż „Moje przeżycie pielgrzymkowe”. Konkurs ma być rozstrzygnięty na spotkaniu pielgrzymkowym w dniu 26 września. Do zobaczenia w przyszłym roku na modlitewnym szlaku pielgrzymkowym.

ZAL

ŚLUŻBA I ŚWIĘTOWANIE... PARAFIALNY DZIEŃ MINISTRANTA

Tradycją parafii jest, że z okazji wspomnienia liturgicznego św. Stanisława Kostki, patrona dzieci i młodzieży w tym również służby liturgicznej, nasi ministranci i lektorzy przeżywają swoje doroczne święto – Parafialny Dzień Ministranta. W tym roku była to niedziela 19 września. Pomysłodawcą tego radosnego świę-

towania jest nasz ks. Proboszcz, tak bardzo zatroskany o aktywne duszpasterstwo, w tym bardzo mocno o służbę liturgiczną. Jest to szczególne wydarzenie, do którego wszyscy przygotowujemy się z wielką starannością. Na zbiorcach został opracowany program uroczystości. Centralnym wydarzeniem była msza święta o godz. 17.00 z uroczystą oprawą liturgiczną, wyrażoną przez przygotowanie asysty, czytań biblijnych, modlitwy wiernych. Zgromadzeniu liturgicznemu przewodniczył ks. proboszcz kan. Zygmunt Lipski, który również w specjalnym kazaniu na tę uroczystość wyraził

radość z posługi młodych parafian przy ołtarzu, a jednocześnie ukazał potrzebę bycia świadkiem przez autentyczne przeżywanie wiary i służby, wzywając do częstego korzystania z Sakramentów świętych. Służąc przy ołtarzu powinniśmy uczestniczyć zawsze w pełni Eucharystii. Kaznodzieja zwrócił się też do rodziców ministrantów i lektorów, prosząc o ich angażowanie się poprzez nieustanne czuwanie nad współpracą z kapłanami w formowaniu i wychowaniu ich dzieci. Oczywiście, jak świętowanie to musi być dla ducha i dla ciała. Po modlitewnym spotkaniu czas na agapę, a tu ognisko i pieczona kielbasa, której sponsorem był ks. Proboszcz. Ale było radości i zabawy, śmiechu i śpiewu! Nasi kochani rodzice też pamiętali o włączeniu się w przygotowanie świętowania, dostarczając owoców i ciast; wykonawcami niektórych ciast byli również sami ministranci. Ale mamy zdolne dzieci! Pięknie i radośnie się świętuje, gdy wszyscy czują się jednością, a tak było z nami podczas tegorocznego Parafialnego Dnia Ministranta, w którym uczestniczyła cała grupa licząca ponad 30 osób.

Ks. Andrzej Sternik

ZAPROSZENIE

Dzisiaj w Betlejem ... wesola nowina

Zapraszam młodzież szkół ponadpodstawowych i pracującą na wspólny **OPŁATEK MŁODZIEŻOWY**, który odbędzie się **27 GRUDNIA O GODZ. 17.00**.

Znajdźmy czas, aby wspólnie z koleżankami i kolegami cieszyć się z rocznicy narodzenia Jezusa Chrystusa.

CHRYSZTUS NOWO NARODZONY I MŁODZI LUDZIE CZEKAJĄ NA CIEBIE! NIE MOŻE MŁODY CZŁOWIEK ŻYĆ BEZ CHRYSZTUSA!

UMIEJ ZNALEŹĆ CZAS! PRZYJDŹ! NIE ZWLEKAJ!

PARAFIALNY DZIEŃ CHOREGO

Październik to szczególny miesiąc, w którym chorzy przygotowują się do przeżywania Tygodnia Miłosierdzia Chrześcijańskiego. W związku z tym nasz ks. Proboszcz co roku odwiedza chorych i starszych parafian. W tym roku w czasie Tygodnia Miłosierdzia Chrześcijańskiego odwiedził 137 osób chorych i starszych, modląc się wspólnie z nimi, rozmawiając na różne tematy i zapraszając na Parafialny Dzień Chorego. Na zakończenie wizyty ks. Proboszcz w tym roku dawał chorym na pamiątkę książkę autorstwa ks. abpa Bolesława Pylaka pt. „Życie zmienia się, ale nie kończy”.

Parafialny Dzień Chorego obchodzony jest w naszej parafii zawsze na zakończenie Tygodnia Miłosierdzia Chrześcijańskiego. W tym roku wypadł w sobotę 9 października. O godz. 10.00 było wystawienie Najświętszego Sakramentu, krótka adoracja, różaniec z Litanią Loretańską do NMP. W tym czasie ks. Andrzej Sternik, dyrektor Domu Spotkania, i ks. Proboszcz służyli w konfesjonale spowiedzią. O godz. 11.00 została odprawiona uroczysta msza święta przez ks. Proboszcza, ofiarowana w intencji wszystkich chorych z całej parafii. W liturgii mszalnej służyły Siostry Franciszkańki Misjonarki Maryi. Tematem homilii było cierpienie ludzkie oraz pomoc Boża w znoszeniu bólu i cierpienia oraz zasługi płynące ze znoszenia choroby, bólu i cierpienia. Po

skończonej mszy ks. Proboszcz zaprosił wszystkich chorych na spotkanie do sali parafialnej, gdzie Siostry Franciszkanki Misjonarki i Siostry Pasterzanki przygotowały uroczyste przyjęcie. Były kanapki z wędliną, ciasta, owoce, cukierki oraz napoje: herbata, kawa, soki i wody mineralne. Atmosfera była bardzo serdeczna. Wszyscy uczestnicy czuli się wspaniale. Były śpiewy, recytowanie wierszy oraz luźne rozmowy pomiędzy uczestnikami. Parafia nasza ma dużo nowych członków, była więc możliwość poznania się. Ks. Proboszcz poinformował o tym, co w tym roku zostało zrobione w naszej parafii. Po śpiewie „Upływa szybko życie”, przyszedł czas na rozstanie. Uroczystość dobiegła końca. Odmówiliśmy modlitwę dziękczynną po posiłku i zbieraliśmy się do odejścia, ale ks. Proboszcz jeszcze na pożegnanie oprócz uścisku dłoni podarował każdemu kalendarz na rok 2005.

Pragniemy podziękować ks. Proboszczowi za modlitwy w naszych intencjach, za radosną i miłą atmosferę, która pozostanie na długi czas w naszych sercach. Dziękujemy także siostrom Franciszkankom Misjonarkom Maryi i Siostrom Pasterzankom za przygotowanie posiłku, za ciasta, za życzliwość i uśmiech i za to, że są w naszej parafii. Dziękujemy również sponsorom o dobrym sercu, którzy przyczynili się do zorganizowania Parafialnego Dnia Chorego przynosząc owoce, ciasta, napoje, wędliny. Z ofiar, które złożyli chorzy w czasie wizyty, został zakupiony dywanik na przykrycie ołtarza oraz nowa ławka dla ministrantów. „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią”.

Irena Ł.

ZAPROSZENIE

DRODZY RODZICE

W trosce i odpowiedzialności za katolickie wychowanie Waszych dzieci zwracam się z prośbą, aby dzieci Wasze i młodzież w czasie wizyty duszpasterskiej okazały zeszyt z religii wraz z podpisem uczącego (ksiądz, katecheta, siostra).

W razie nieprowadzenia zeszytu proszę, aby miały zaświadczenie stwierdzające uczęszczanie na lekcje religii.

Zeszyt albo zaświadczenie powinno być na stole w dniu wizyty pasterskiej. Bardzo proszę rodziców o dopilnowanie tej sprawy.

„Oto wszystko czynię nowe”

Moi drodzy parafianie

Dnia 18. września br. na Placu Zamkowym wspólnie z Episkopatem Polski, licznie zgromadzonymi kapłanami i wiernymi Matka Boża Częstochowska w kopii swojego obrazu rozpoczęła nawiedzenie naszej lubelskiej archidiecezji.

Peregrynacja, do której się przygotowujemy, ma szczególny wymiar. Przebiegać będzie w czasie obchodów 200 rocznicy powstania diecezji lubelskiej. Te dwie uroczystości przebiegać będą pod hasłem: „Oto wszystko czynię nowe”. Słowa te są bardzo trafne tak, dla czekających nas wydarzeń peregrynacyjnych, jak uroczystości jubileuszowych. Hasło to uwzględnia nową, polską, tak bardzo zmienioną i zmieniającą się rzeczywistość. Kryje ono w sobie połączenie starego z nowym, w myśl powiedzenia: „Historia nauczycielką życia”.

Wybór hasła „Oto wszystko czynię nowe” jest uzasadnione z jednej strony charakterem Dobrej Nowiny o zbawieniu w Jezusie Chrystusie, a z drugiej ogólnym stanem rozgoryczenia, lęku

ZAPROSZENIE

Dnia 31 grudnia 2004 zapraszamy o godz. 15.30 na Nieszpory i mszę świętą małżonków, którzy w tym roku zawarli sakrament małżeństwa:

1. Krupa Michał Łukasz i Ostrowska Barbara Jadwiga
2. Stańczak Sławomir Stanisław i Chwil Małgorzata
3. Słodziński Jacek Janusz i Dylon Monika Teresa
4. Cielebąk Marcin Marian i Iwona Wartacz
5. Kuczyński Jacek Waldemar i Brodziak Sylwia
6. Wójcik Piotr i Jasic Marzena
7. Kniaziuk Mateusz Zbigniew i Sudzińska Magdalena Sabina
8. Witek Stanisław Adam i Palak Aneta
9. Skoczyłlas Zbigniew Mirosław i Skoczyłlas Elżbieta Monika
10. Gorzała Adam i Węgorska Katarzyna
11. Juściński Sławomir Jerzy i Tudruj Ewa
12. Wrona Wojciech i Nicińska Agata Wanda

i niepewności, jakie są udziałem wielu sióstr i braci w wierze, szukających duchowego oparcia i moralnego punktu odniesienia. Trzeba nam dzisiaj na nowo we wspólnocie wiary wsłuchiwać się w dobrą nowinę o zbawieniu, w jej świetle dostrzegać w historii zwycięstwa dobra nad złem, prawdy nad kłamstwem, łaski nad grzechem oraz umacniać się prawdą, że Chrystus pokonał grzech i śmierć przywracając Boży ład w sercu człowieka i w całym stworzeniu!

Potrzeba nam zaufać Bogu, jak to uczyniła Maryja. Przeżywanie nawiedzenia Maryi w Jej jasnogórskiej ikonie jest powrotem do maryjnej szkoły wiary, w której Maryja jest nam Przewodniczką. Ta ufność pozwala nam dostrzec na horyzoncie doczesności nowy, lepszy świat, jaki Bóg gotuje tym, którzy Go miłują.

„Boża nowość” w pełni zrozumiana na tle rzeczy starych, na które składają się lzy, żaloba, trud, śmierć polega na wyjściu z sytuacji grzechu w jakiej się znajdujemy. Z tą nadzieją na przemianę serc przyjmujemy Maryję w jasnogórskim obrazie zawierając Jej trudne sprawy Ojczyzny, Europy i świata, aby uczyniła nasze wspólnoty rodzinne, parafialne, środowiskowe i zakonne nową Kana, w której Chrystus dokonuje nieustannie cudu przemiany.

Ale wróćmy do historii. Kronika parafialna:

23 III 1972 – Dzień Nawiedzenia parafii Dąbrowica przez Matkę Bożą!

O godz. 5.00 rozpoczęliśmy dekorować bramę przy szosie na łączowskiej...

O godz. 15.00 przyjechał ks. bp Bolesław Pylak wraz z ks. Kamińskim.

O godz. 16.00 rozpoczęło się nabożeństwo Maryjne. Ksiądz misjonarz prowadził wspólny różaniec. Ktoś przyniósł wiadomość z trasy, że delegacja z symbolami z parafii Motycz jest już blisko. To wielka niespodzianka dla organizacji i porządku bardzo nieprzyjemna, 40 minut wcześniej. Na szczęście byli już wierni – był ks. Biskup, a więc błąd ten można naprawić.

O godz. 16.20 rozległ się głos dzwonów, a gdy symbole znajdowały się w pobliżu śpiew: „Gwiazdo śliczna”. Po przekazaniu symboli parafii przemówił ks. proboszcz Dmochowski z par. Mo-

tycz. Następnie witał Matkę Bożą Ks. Stanisław Flis, administrator parafii Dąbrowica. Po przemówieniach ks. Stefan Czerniej odśpiewał ewangelię. Potem nastąpił hołd parafii złożony Matce Bożej...

Następnie poświęcono ornat, dzwonnice, dach nad kaplicą i nastąpiła uroczysta msza święta.

24 III godz. 15.00 nabożeństwo pożegnalne. Frekwencja wspaniała. Została odmówiona Litania do Matki Bożej. Następnie przemówił ks. misjonarz i ks. administrator Flis. Przy śpiewie „Matko nie opuszczaj nas” rozpoczęło się uroczyste odprowadzenie symboli do kościoła Świętego Ducha w Lublinie. Wydaje mi się – pisze ks. Flis – że nawiedzenie było wspaniałą formą pogłębienia religijności, ożywieniem życia społecznego parafii. Prawdziwe owoce Nawiedzenia, zna tylko Bóg...

Peregrynacja w naszej parafii będzie 18 kwietnia 2005 roku. Obraz przybędzie z parafii Motycz, a odprowadzimy do parafii Tomaszowice.

W dniach 14-17 kwietnia przeżyjemy rekolekcje przygotowujące nas na tą uroczystość. Rekolekcje poprowadzi ks. kanonik Roman Skowron. Już od grudnia 2003 roku do sierpnia 2004 rozważaliśmy główne zagadnienia, które stanowiły wspaniały program Wielkiej Nowenny dla właściwego przeżycia Tysiąclecia Chrztu Polski w 1966 roku. Dni modlitwy i skupienia oraz rekolekcje poprzedzające nawiedzenie powinny się stać okazją:

1. Do uregulowania wielu trudnych spraw, które są udziałem osób żyjących w związkach niesakramentalnych.
  2. Do pojednania osób skłóconych we wspólnotach rodzinnych.
  3. Do naprawienia krzywd, będących pokłosiem pijaństwa, kradzieży, nieuczciwości.
  4. Do składania przyrzeczeń abstynenckich.
  5. Do podejmowania duchowej adopcji dziecka poczętego.
  6. Do podejmowania osobistych darów duchowych.
  7. Do podejmowania odpowiedzialności za życie rodzinne, społeczne, zawodowe i parafialne.
  8. Do życia duchem wiary na co dzień w życiu publicznym, gospodarczym i politycznym.
  9. Do wpisu zobowiązań nawiedzenia w Księdze Diecezjalnej.
- Dzień Nawiedzenia powinien pozostawić trwały ślad w życiu

wspólnoty parafialnej. Dlatego wydaje się dobrą rzeczą, aby uznać to wydarzenie jako okazję do podjęcia prac materialnych, czy to w samym kościele, czy w jego otoczeniu. Warto nad tym się zastanowić.

Także każdy uczestnik uroczystości Nawiedzenia powinien mieć widomy znak udziału w tej uroczystości. Może to być różaniec nałożony na palec w czasie „zaślubin z różańcem”, które będą miały miejsce w każdej parafii. Rodzina powinna się zaopatrzyć w ryngraf upamiętniający tę uroczystość, a parafia w specjalną tablicę. Na tę uroczystość dekorujemy nasze domy nawet najdalej oddalone od kościoła. Wszystkie domy ludzi należących do kościoła katolickiego w naszej parafii powinny być udekorowane. Każda rodzina ma obraz Matki Bożej Częstochowskiej i lampki. Będzie możliwość zakupienia w okresie Wielkiego Postu różnych emblematów religijnych w naszym kościele. Te ozdoby dekoracyjne mają być widoczne na naszych domach. Również powinny być dekoracje na sklepach, szkole i budynkach użyteczności publicznej. Prosimy właścicieli sklepów, aby zaprzestali w dniu Nawiedzenia sprzedaży napojów alkoholowych.

Dekoracje oraz czas wyciszenia w codziennym życiu stworzą odpowiednią atmosferę przeżywania uroczystości Nawiedzenia. Bardzo proszę, abyśmy się wszyscy w to włączyli i zaangażowali osobiście. Niech spotkanie z Matką Bożą przybliży nas do Jej Syna Jezusa Chrystusa.

Wasz proboszcz ks. Zygmunt Lipski

„Do Ciebie Matko, Szafarko łask”

ZAPROSZENIE

XII ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

11 lutego 2005 roku

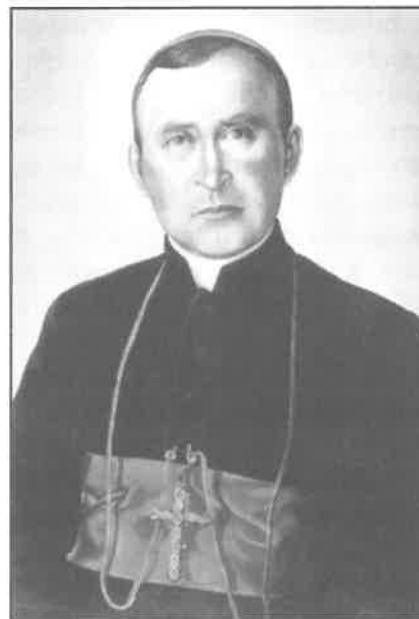
Zapraszamy sprawnych chorych, osoby starsze i rodziny na nabożeństwo w dniu 11 lutego 2005 roku:

Godz. 10.00 – Nabożeństwo pokutne, spowiedź, adoracja Najświętszego Sakramentu

Godz. 11.00 – Msza święta w intencji chorych

Dzień Chorego poprzedzony będzie odwiedzinami ks. Proboszcza osób chorych i starszych w ich domach.

Konsekracja biskupa Goral w świetle prasy lubelskiej (1938 r.)

W poprzednim numerze „Echa Dąbrowicy” przedstawiłem postać biskupa Goral oraz reakcje prasowe na przyznanie mu przez papieża Piusa XI godności biskupa sufragana lubelskiego. Zgodnie z obietnicą chciałbym teraz przypomnieć relację „Expresu Lubelskiego i Wołyńskiego” z konsekracji biskupa Goral, która miała miejsce 9 października 1938 roku.

Z lektury tekstu wynika, że uroczystość stała się dla społeczności Lubelszczyzny okazją do manifestacji wiary i przywiązania do nowego sufragana. W lubelskiej katedrze zgromadzili się przedstawiciele episkopatu Polski, duchowieństwo diecezjalne, władze wojewódzkie, miej-

skie i wojskowe. Plac katedralny wypełniły natomiast rzesze wierznych, wśród których znajdowali się krewni i przyjaciele nominata. Interesujące informacje na temat udziału rodziny biskupa w uroczystości podaje Henryk Cioczek w książce pt. „Życie i męczeństwo Sługi Bożego bp. Władysława Goral” (Lublin 1998, s. 39-40).

Prasowa relacja to jeden z najciekawszych opisów uroczystości konsekracji, pozwolę sobie więc przytoczyć ją w całości bez żadnych modyfikacji stylistycznych.

Express Lubelski i Wołyński, Wtorek, 11 października 1938 r., s. 4:

„Konsekracja ks. biskupa dr. Władysława Goral stała się wielką manifestacją całego katolickiego Lublina.

Onegdaj w Lublinie miały miejsce podniosłe uroczystości konsekracyjne J.E. ks. biskupa d-ra Władysława Goral, sufragana Lubelskiego.

Uroczystości rozpoczęły się o godzinie 10 min. 30 w kościele katedralnym.

Na długo przed terminem rozległy plac przed Katedrą począł się napełniać wielotysięczną rzeszą wiernych pragnącą przez zainstalowany

przed świątynią megafon usłyszeć przebieg uroczystości konsekuracyjnych. Przybyła również kompania honorowa miejscowego pułku piechoty wraz z orkiestrą. Celem uniknięcia nadmiernego tłoku do wnętrza katedry wpuszczano wyłącznie za biletami. Przez całą długość środkowej nawy ustawiły się poczty sztandarowe wszystkich istniejących na terenie Lublina związków, organizacji i cechów.

Na fotelach ustawionych w prezbiterium zasiedli przedstawiciele władz z wojewodą lubelskim p. de Tramecourt, dowódcą O.K. p. generałem Smorawińskim i prezydentem miasta p. Liszkowskim na czele.

Boczne stalle zajęli księża prałaci i kanonicy kapituły lubelskiej z J.M. ks. księdzem Kruszyńskim na czele, kanonicy kapituły zamojskiej z ks. infułatem Hartmanem, Senat Uniwersytecki oraz liczni księża lubelscy i zamiejscowi.

O godzinie 10 min. 30 z zakrystii wyruszyła procesja w której wzięli udział księża biskupi lubelski Fulman, Tomczak – sufragan łódzki i Niemira – sufragan piński.

Po przybyciu procesji do prezbiterium rozpoczął się właściwy obrzęd konsekuracyjny. Konsekratorem był ks. biskup Fulman, współkonsekratorami księża biskupi Tomczak i Niemira.

Akt konsekracji rozpoczął się od odczytania z ambony przez ks. kanonika Stopniaka bulli papieskiej w języku łacińskim i polskim.

Przed głównym ołtarzem rozpoczęła się msza św. – ministranturę odmówił biskup konsekrator i wspólnie z biskupem elektem i współkonsekratorami, poczym biskupi asystenci odprowadzili biskupa nominata do bocznego ołtarza gdzie przydział on szatę biskupią i odprawił mszę św.

Następnie powrócił do głównego ołtarza gdzie po dokończeniu aktu konsekuracyjnego odprawił wspólnie z biskupem konsekratorem mszę św. Pod koniec mszy odbyła się intronizacja nowego biskupa, który następnie podczas odśpiewywanego *Te Deum laudamus*, przeszedł udzielając błogosławieństwa przez główną nawę katedry, po czym wyszedł na plac przed świątynię gdzie również pobłogosławił zebrane tam kilkudziesięcne tłumy.

W chwili ukazania się nowokonsekrowanego biskupa w drzwiach kościoła – na placu wybuchł entuzjizm. Przez długą chwilę rzesze wiernych wznosiły okrzyki na cześć ks. biskupa Goral.

Po powrocie biskupa nominata do katedry, podniosłe uroczystości zostały zakończone odśpiewaniem *Boże, coś Polskę*.

Przez cały czas trwania konsekracji ks. dr. Mysakowski za pomocą

megafonu informował tłumy nie mogące się dostać do wnętrza o przebiegu uroczystości. Rozdawano również przez cały czas pamiątkowe obrazki przedstawiające ks. biskupa dra Goral w szatach liturgicznych.

Po zakończeniu uroczystości, w gmachu seminarium duchownego odbył się obiad w którym wzięli udział ks. ks. biskupi, duchowieństwo, senat uniwersytecki oraz zaproszeni goście. Podczas obiadu wygłoszone zostały liczne przemówienia.

Po skończonym obiedzie w sali aktowej seminarium odbyła się akademii na której program złożyły się przemówienia, śpiewy i produkcje orkiestry kleryków.

Na zakończenie zabrał głos ks. biskup Goral, który w serdecznych słowach podziękował swym dawnym profesorom i alumnom za przygotowanie uroczystości konsekuracyjnych i zorganizowanie akademii.

Uroczystość pozostawiła wśród społeczeństwa lubelskiego niezatar-te wrażenie”.

Cezary Taracha

„Maryjo, ja Twe dziecię o podaj mi Twą dłoń”

ZAPROSZENIE

Moi Drodzy Parafianie!

Jak co roku, również w roku 2005 udajemy się na PARAFIALNĄ PIELGRZYMKĘ DO CZĘSTOCHOWY w dniu 2 kwietnia 2005 roku.

Nasza parafia ma swój stały termin: SOBOTA PRZED BIAŁĄ NIEDZIELĄ,

Chcę, by to była nasza parafialna pielgrzymka z naszymi kłopotami, nieszczęściami, naszymi troskami, naszymi osiągnięciami i naszymi radościami.

Proszę wszystkie grupy parafialne o włączenie się w tę pielgrzymkę.

**MATKA BOŻA CZEKA NA NAS, NA SWOJE DZIECI.
POMYŚL, KTO W TYM ROKU POJEDZIE Z TWOJEJ RODZINY?**

„Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię” – wypowiedziane przez Chrystusa słowa nie pozostały bez oddźwięku. I tak od wieków młodzi ludzie zostawiają rodziny i idą służyć Bogu, ale także ludziom.

4 lipca mszą świętą świętowaliśmy piękny jubileusz, 70-lecie przybycia Sióstr ze Zgromadzenia Służebnic Matki Dobrego Pasterza do Dąbrowicy.

Popularnie nazywane Siostrami Pasterzankami są bardzo specyficzną wspólnotą. Nie noszą habitów, więc łatwo wtapiają się w swoje środowisko. Tak było i z naszą parafią. Przez lata ich udział i rola w życiu wspólnoty parafialnej się bardzo zmieniły. Początkowo dla Sióstr ich dąbrowicki dom był przede wszystkim związany z prowadzeniem gospodarstwa rolnego. Ciężko pracowały na roli, by utrzymać siebie i wesprzeć inne wspólnoty. Podczas II wojny światowej wspomagały miejscową ludność, niosąc pomoc, a także udzielając schronienia. Nie bały się wychodzić do miejscowych ludzi, szczególnie zaś przyciągały do siebie. Obecnie nasi rodzice wspominają swoje niedzielne wizyty u sióstr, gdzie zawsze dla dzieci było ciasto i jak dobrze zapamiętała to moja mama – kompot z jabłek z cynamonem. Choć czasy były ciężkie nie odwracały się od bliźnich.

Właśnie w czasach wojennych i powojennych siostry wspierały sąsiadów swoją pomocą, a i ludzie nie zapominali o nich. Udało się mały drewniany domek zamienić na większy murowany.

Dzisiaj charakter pracy sióstr w Dąbrowicy uległ transformacji. Są inne problemy, inne zapotrzebowania. Z całego gospodarstwa pozostał ogród. Obecnie siostry pełnią posługę zakrystianek, przez co może jeszcze bardziej związane są z naszą wspólnotą. Podczas uroczystości padły piękne słowa o ich pracy w Dąbrowicy. Jeden z parafian dziękując siostrą za ich posługę podkreślił, że siostry są bliskie każdej rodzinie. Przeżywają z nami wszystkie ważne uroczystości rodzinne, od początku do końca naszego życia, od chrztu po pogrzeb. Są otwarte na parafian. Współpracują i przyjaźnią się z młodzieżą i dziećmi, ale także z

całymi rodzinami. Dlatego czasami tak smutno, gdy niestety po kilkuletniej pracy w Dąbrowicy, któraś z sióstr przechodzi na inną placówkę.

Jubileusz to powód do dziękczynienia, ale także zadumy i nad tym, co ważne, nad tym, co ofiarowuje nam Bóg i jak kieruje drogami ludzkich dziejów.

ez

Z ŻYCIA NASZEJ PARAFII 2004 ROK

- 9-12 VII – Pobyt w Dąbrowicy grupy partnerskiej z Münster
- 13 VII – Nabożeństwo fatimskie
- 18 VII – Msza święta na cmentarzu, za zmarłych. Koncelebrze przewodniczył ks. dr Stanisław Flis wraz z o. Ryszardem Żuberem. Kazanie wygłosił o. Żuber. Po mszy procesja żałobna na cmentarzu.
- 25 VII – Auto sacrum z udziałem ks. bp. Mieczysława Cisto. Poświęcenie pojazdów i ofiary na misje.
  - Kanoniczne obłóczyny ks. mgr. Janusza Lipskiego. Występ chóru dziecięcego z Martyniki.
- 1 VIII – I rocznica chrztu świętego, tzw. roczek.
- 13 VIII – Nabożeństwo fatimskie.
- 29 VIII – Dożynki parafialne.
- 1 IX – Rozpoczęcie roku szkolnego 2004/2005. Msza święta o godz. 8.00 i 18.00.
- 5 IX – XX Piesza Parafialna Pielgrzymka do Wąwolnicy.
- 8 IX – Odpust parafialny ku czci Narodzenia NMP. Kazania głosił ks. kan. Aleksander Baca. Sumę odprawił ks. kan. Antoni Socha. Msza święta o godz. 20.00.
- 12 IX – Zebranie z rodzicami dzieci I komunijnych.
- 13 IX – Nabożeństwo fatimskie.
- 17 IX – Zebranie na ul. Deszczowej związane z budową drogi.
- 19 IX – Rozpoczęcie nauki przygotowawczej do I komunii świętej. Parafialny Dzień Ministranta.
- 1 X – Rozpoczęcie nabożeństw różańcowych; w zwykłe dni o 17.00, w niedziele i święta po mszach świętych.

- 2 X – IV Bieg Przelajowy Szlakiem Dąbrowicy organizowany przez Szkolno-Parafialny Klub Sportowy.
- 2-9 X – Tydzień Miłosierdzia Chrześcijańskiego.
- 7 X – Msza święta i adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji uproszenia powołań kapłańskich i zakonnych.
- 9 X – Parafialny Dzień Chorego.
- 10 X – IV Dzień Papieski. Zbiórka na Fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia. Rozpoczęcie parafialnej posługi kapłańskiej ks. Wojciecha Szlachetki.
- 13 X – Nabożeństwo fatimskie.
- 17 X – Msza święta za nauczycieli z udziałem scholi z par. MB Wspomożenia Wiernych w Lublinie.
- 23 X – Poświęcenie hali sportowej w rozbudowanej szkole.
- 24 X – Niedziela misyjna z udziałem Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi.
- 31 X – Zakończenie nabożeństwa różańcowego z procesją różańcową. Konferencja na sali: „Kontrowersje religijno-medialne wokół sprawy Miłosa”.

MSZE ŚWIĘTE

**ZWYKŁE DNI: GODZ. 18.00 (LATEM),
17.00 (ZIMĄ)**

NIEDZIELE I ŚWIĘTA: 8.00, 10.00, 11.30, 17.00

ŚWIĘTA TYLKO KOŚCIELNE: 8.00, 11.30, 17.00

KANCELARIA PARAFIALNA

**CZYNNA W CZWARTEK, PIĄTEK I W SOBOTĘ
W GODZ. 17.00-18.00**

ECHO DĄBROWICY. Pismo parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Redaguje zespół: Cezary Taracha, Jolanta Golas, s. Teresa FMM, ks. Zygmunt Lipski. Adres: Kancelaria Parafialna, Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice. Tel. (81) 50-20-893. Nakład 600 egz.